

*Є правда вічна і єдина,
Не відібрать її у нас,
Що наша мати - Україна,
А батько - славний наш Тарас.
Не погасить вогню святого,
Як пам'ятатимем завжди,
Коріння роду ми якого,
Хто наші прадіди, діди.
Петро Власюк*

Історія[ред. • ред. код]

Село відоме з першої половини [18 століття](#). Засноване за [поміщика](#) Пугача, тому і має назву за його [прізвищем](#). Пізніше селом управляли інші поміщики.

Після [Жовтневого перевороту](#) [влада](#) належала [комнезамам](#), до якого входили: М. Рахуба, Л. Ніколаєв, І. Шеремета, Ю. Бойко, І. Сопінський. У новостворену сільську раду було обрано першого голову — Нестора Чаюна.

Великої шкоди і розрухи село зазнало під час розгулу бандитизму. То одна, то інша банда входила в село, вимагаючи харчів, фуражу, займаючись грабіжництвом і насильством.

У [1919](#) році комісаром села призначили Федика Пана Захаровича. Його завданням було підтримувати порядок у селі, оберігати поміщицький маєток, відповідати за виконання продовольчої розверстки. Землю селянам почали ділити наприкінці [1918](#) — на початку [1919](#) року.

Перші роки радянської влади[ред. • ред. код]

У [1925](#) році утворено бурякове товариство, яке існувало до [1929](#) року. У 1929 році на землях, якими володів поміщик Яневський, був заснований [радгосп](#) «Пугачика». А на землях якими володів поміщик Міщінський організовано [колгосп](#) «Комінтерн». Першим директором радгоспу був Синблевський Іван. Тяглова сила радгоспу складалася з трьох [коней](#), кінного [плуга](#) і двох [борін](#). Перший [трактор](#) і одну вантажну машину одержали у 1929 році, в кінці року надійшло ще 2 трактори. Першим трактористом був М. Кашперський. Вже у [1933](#) році на радгоспних полях працювало 9 тракторів. У 1933 році утворено політвідділ, який очолив І. Шрам.

Село постраждало внаслідок [геноциду](#) українського народу, проведеного [окупаційним](#) урядом СРСР 1923-1933 та [1946-1947](#) роках.

Радянсько-німецька війна[ред. • ред. код]

251 мешканець села брав участь у боях [Радянсько-німецької війни](#), 146 з них загинули, 196 нагороджені [орденами](#) й [медалями](#). 167 односельців були насильно вивезені на роботи до [Німеччини](#), троє з них загинуло в застінках [гестапо](#). [14 січня 1944](#) року село було відвоюване у нацистів. У Пугачівці встановлено пам'ятник тим, хто загинув за відвоювання села від та пам'ятник на честь перших трактористів.

Післявоєнні роки[ред. • ред. код]

Відразу після війни в приміщенні сільської ради була заснована [бібліотека](#) села. Бібліотека налічувала невелику кількість літератури, яку закупила сільська рада аж до централізації бібліотек [1978](#) року. Вже тоді почала надходити література за галузями, адже радгосп спеціалізувався на [тваринництві](#). Книжковий фонд становив понад 6 тисяч книг. Передплачувались різні [журнали](#), [газети](#). Були створені два пересувні книжкові пункти на фермах. Завідувала нею Коваль Устина Романівна аж до [1990](#) року.

У [1950](#) році колгосп «Комінтерн» і радгосп «Пугачівка» об'єднались у радгосп «Пугачівка», за яким було закріплено 3318 [га сільськогосподарських угідь](#), в тому числі 3085 га [орної землі](#). В господарстві вирощували [зернові](#) і [технічні культури](#), було розвинуте [м'ясо-молочне тваринництво](#). Допоміжною галуззю було [овочівництво](#). Працювали [млин](#), пилорама, столярно-теслярська майстерня. Понад 30 років колгосп очолював Снігур Яків Павлович. Більше 50 трудівників радгоспу нагороджено орденами і медалями за трудові успіхи.

Сучасність[[ред.](#) • [ред. код](#)]

У селі є [фельдшерсько-акушерський пункт](#), новий Будинок культури, адміністративний будинок, [дитячий садок](#), [стадіон](#), працюють відділення зв'язку, [магазин](#), [школа](#).